

Statsrevisoratet for 1919—20:

København, den 24. November 1920.

Under Henvisning til den i Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1918—19 Side 175 gjorte Bemærkning om, at Statsrevisorerne har udbedt sig en Udtalelse fra Lønningsraadet vedrørende det af Hovedrevisor for Postvæsenet ved Udsættelse af 24. Juli 1919 rejste Spørgsmaal om Betaling til en Stedfortræder for en Tjenestemand, der er fraværende paa Grund af Rigsdagsvirksomhed (Side 139—40), hvilket Spørgsmaal ved Ministeren for offentlige Arbejders Decision af 19. Maj 1920 er henstillet til Statsrevisorernes Afgørelse, tillader Statsrevisoratet sig herved at fremsende den fra Lønningsraadet herom modtagne Svarskrivelse med Bemærkning, at Statsrevisorerne ikke anser sig for kompetente til at afgøre dette Spørgsmaal, men tillader sig at henvise Sagen til det ærede Udvalgs Overvejelse.

(sign.) Slengerik.

Til Landstingets Udvalg angaaende Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1918—19.

(sign.) A. Lauesgaard.

Bilag.

Lønningsraadet.

København, den 30. Oktober 1920.

I Skrivelse af 6. d. M. har Statsrevisoratet anmodet Lønningsraadet om at ville afgive Erklæring med Hensyn til nedennævnte Sag, hvorunder Hovedrevisoren for Post- og Telegrafvæsenet har gjort Udsættelse i Anledning af, at dels Postassistent H. Berg, dels Telegrafkontrollør Abrahamsen kun har udredet 2 Kr. 50 Øre til Lønning af Stedfortræder for hver Tjenstedag, de som Medlemmer af Folketinget har været fraværende fra deres Kontorer, hvilket Spørgsmaal for H. Bergs Vedkommende er henstillet til Statsrevisorernes Afgørelse.

Saaledes foranlediget skal Lønningsraadet udtale, at det sikkert er uomtvisteligt, at der ikke er hjemlet Tjenestemænd, som er valgte til Rigsdagsmænd, nogen som helst Ret til at forlange hel eller delvis Fritagelse for det dem som Tjenestemænd paahvilende Arbejde eller Statens Medvirkning ved Udredelse af Vikarudgifter eller lignende.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Administrationens Bemyndigelse til at yde saadanne Tjenestemænd visse Lempelser vilde det efter Raadets Mening være at anse som uberettiget, dersom der ved ministeriel Bekendtgørelse eller paa anden dertil svarende Vis gennemførtes ad administrativ Vej en *almindelig* Ordning, efter hvilken Tjenestemænd, der var Rigsdagsmænd, blev tilstaaet visse Lempelser i de dem lovmæssigt paahvilende Forpligtelser til enten selv at udføre deres Tjenestegerning eller skaffe den tilfredsstillende udført uden yderligere Udgifter for Staten. Hvis almindelig Ordning i saa Henseende tilstræbes, kan dette kun ske gennem Lovgivningsmagtens Medvirkning.

Efter det i den indankede Sag foreliggende maa man imidlertid være betænkelig ved at hævde, at der i Bekendtgørelsen fra Ministeriet for offentlige Arbejder af 29. August f. A. foreligger en administrativ Afgørelse af generel Karakter. Der er kun Tale om bestemte Styrelsesgrene, og endvidere — hvilket formentlig er det væsentlige — maa Bekendtgørelsen opfattes som knyttet til en bestemt Situation, hvor væsentlige Hensyn er tagne saavel til Tjenestemændenes økonomiske Situation som Rigsdagsmændenes dagældende Diæter. Derfor er der efter Raadets Mening her Tale om saadanne begrænsede Anordninger, som det til en vis Grad maa være tilladt en Minister — med Ansvar overfor Rigsdagen — at træffe vedrørende de under hans Ministerium staaende Tjenestemænd. Der kan i saa Henseende ogsaa henvises til Bestemmelserne i Tjenestemandsløvens § 13, Stykke 4.